

- 3) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, при какви условия държава членка може, без да наруши правото на собственост, свободата на изразяване на мнение и на стопанска инициатива и принципа на пропорционалност, да използва възможността, предоставена ѝ от член 24, параграф 2 от директивата, за да наложи на производителите и на вносителите изискването за неутралност и стандартизиране на потребителските опаковки и на външните опаковки?

⁽¹⁾ Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, стр. 1).

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 22 май 2017 г. — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-295/17)

(2017/C 256/10)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Отговорник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 1, буква в), член 64, параграф 1, член 66, буква а) и член 73 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че телекомуникационен оператор (телевизия, интернет, мобилна и фиксирана мрежа) дължи данък върху добавената стойност за събраната от клиентите му предварително определена сума — в случай че по вина на клиента бъде прекратен договор, съдържащ задължение договорът да действа в определен период (период на лоялност), преди този период да изтече — равна на размера на дължимата от клиента основна месечна вноска по договора, умножен по броя на оставащите месечни вноски до края на периода на лоялност, при положение че когато фактурира посочената сума — независимо дали реално е събрана — операторът вече е преустановил извършването на услугите, ако:
- а) в контекста на такива договори с фактурираната сума се цели клиентът да се откаже от неизпълнението на поетото от него задължение във връзка с периода на лоялност и да бъдат поправени вредите, нанесени на оператора поради неизпълнението на това задължение — предвид, главно, пропуснатите ползи, които иначе е щял да реализира, ако договорът бе останал в сила до края на периода, договарянето на по-ниски тарифи, осигуряването на оборудване и други предложения, безплатно или на намалени цени, или разходите за реклама и привличане на клиенти;
 - б) сключените договори с период на лоялност предполагат по-голямо възнаграждение за лицата, осигурили сключването им, от това за сключените договори без период на лоялност, когато в единия или другия случай (тоест при договорите със или без период на лоялност) възнаграждението се изчислява въз основа на размера на месечните вноски, определен в сключените договори;
 - в) по националното право фактурираната сума може да се квалифицира като неустойка?
- 2) Възможно ли е евентуалното отсъствие на един или няколко от елементите, описани в подточките от първия въпрос, да промени отговора на този въпрос?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).